

da hun midt i Kraftens Fylde udstraalede sit rige Naturel til alle Sider.

Og just paa den Tid blev hun Napoleons Moder! Da den kraftige Gut, med sit altfor store Hoved meldte sin Indtrædelse i Livet ved nogle vældige Skrig, havde Lætitzia kun et Par Maaneder iforvejen trukken sig tilbage fra sin aktive Deltagelse i Frihedskampene. Saa man kan nok sige, at han ved Blodets Baand allerede modtog de krigerske Impulser, som siden gjorde ham til den mægtige Hærfører og til Aarhundredets største Geni.

Naturligvis blev han det, han blev, i Kraft af sit Barnsfolks levende og fantasifulde Aand, men denne Aand besad hans Moder i usædvanlig Grad, og lige saa fuldbaaren i sine Evner som Napoleon var som Mand, var hun som Kvinde. — Moder og Søn var fuldt jevnbyrdige.

Han modtog imidlertid sin Skolelærdom og fik omsider sin praktiske Uddannelse i Frankrig og i Forening med Kundskaben Indvielsen til sin store Fremtid, medens Moderen forblev paa Korsika i sine flittige huslige Kaar, og der opfødte den talrige Børneflokk. Napoleon var nemlig den næstældste af hendes Børn. Efter ham fødte hun endnu elleve, men desuagtet vedblev hendes Aand og hendes Evner at være lige levende, saa da han begyndte sin mægtige Stigning, der i saa kort Tid skulde føre ham til Magtens og Ærens Tinder, gjorde hans Moder i Stilhed den samme Stigning. Uden Brask og Bram stod hun rede til at overtage den høje Ærespost — som ingen kronet Kvinde har baa-ret med større Skønhed og Værdighed, ja man kan tilføje: med større personlig Ret end denne „Kejsermoder“, der lige stolt, rolig og fattet steg ned fra sin Trone, som hun fra sit tarvelige Husmoderliv var stegen op paa den, og hvor hun, da hele Herligheden af den ydre Glands var forsvunden, endnu indgød en Respekt, som fulgte hende til hendes sidste Stund.

Hun siger selv, som gammel og mæt af Dage: „Jeg vilde ikke bytte med Verdens største Dronning!“

Og hun havde Ret. Det at have været Napoleons Moder, var en Storhed, som en Gang oplevet, ikke lod sig gentage — hun vil med den staa alene i Historien.

Naturligvis anføres mange og forskellige Samlings- og Berøringspunkter mellem Fru Lætitzia og hendes andre Børn, men det er altsammen temmelig forbigaaende, og uagtet hun er den samme trofaste Moder for dem alle, er dog hendes moderlige Forhold størst overfor Napoleon. „Den af mine Børn,